

அழகிய மயிலே, அழகிய மயிலே
 அஞ்சுகம் கொஞ்சி, அமுத கீதம்
 கருங்குயி லிருந்து விருந்து சய்யக்
 கடமலர் வண்டுகள் நடிது பாடத்
 தின்றல் உலவச் சிலிர்க்கும் சோலையில்
 அடியெடுத்துத் தான்றி அங்கும் பதாடும் கின்றாய் அழகிய மயிலே.
 உனது தோகைபொள்சரே நவமணிக் களஞ்சியம் அதுவாம்.
 உள்ளக் களிப்பின் ஓளியின் கற்றை
 உச்சியில் கொண்டையாய் உயர்ந்தோ என்னவோ,
 ஆடுகின்றாய், அலகின் நுனியில்
 வதைத் து உன் பார்வை மறுபசாயல் உன் தனிச்சொத்து, ஸபாஷ், குரகோஷம்.

ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பொற் காசுகள்
 ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பிறை நிலவமரகத உருக்கின் வண்ணத் தடாகம்
 ஆனஉன் மலெல்லுடல் ஆடல் உளையிர்
 இவகைகள் எனனை எடுத்துப் போயின,
 இப்போது என நினைவு என்னும் உலகில்
 மீண்டனே, உனக்கோர் விஷயம் சொல்வனே,
 நீயியற்கை அன்னை இப்பெண் கட்கலாம்
 கூட்டகை கழுத்தகை கொடுத்துத் தான், உனக்கோ
 கறையொன் றில்லால் கலாப மயிலே
 நிமிர்ந்து நிற்க நீள்கழுத்தளத்தான்,
 இங்குவா, உன்னிடம் இன்னதைச் சொன்னனே,
 மனதிற்போட்டாவை, மகளிர் கட்டம்
 என்னை ஏசும் என்பதற் காக.

பெண்களை ஆதிப் பெருநாள் தொடங்கி
 திருந்தா வகையிற் செலுத்தலால் அவர்கள்
 சூரங்கிய உள் எம் விரிந்தபா பில்லையே.

<http://www.geocities.com/Athens/5180/bdasan.html>